

ΕΙΓΑΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Ἐκδιδομένη καθ' ἐβδομάδα

Εξδότης καὶ Διευθυντής Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ. || Πάσα διατάξη ἐνυπόγραφος γίνεται δεκτή.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ Δρχ. 8. || Διὰ τὰς καταχωρίσεις γίνεται ιδιαιτέρα συμφωνία:

Η ΚΗΔΕΙΑ

TOK

ΣΤΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ

³ Ήτο δέ της πρωής τῆς 6ης Αύγουστου, δε τέ ἀφύπνισε τοὺς πάντας ἀπὸ τῶν συνήθων σκέψεων καὶ τῶν ἡμερησίων ἀσχολιῶν τὸ πένθιμον ἄστρα, δὲ ζηγρσαν οἱ χάλκινοι κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν. ⁴ Εκαστος ὡς συμβαίνει συνήθως ἡρώτα τὸν πρῶτον δὲ συνήντα τίνος ή εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ἀποδημία ἔχαιρετι⁵ετο μετὰ τόσου πατάγου, ἀλλὰ δὲν ἦτον ἀνάγκη νὰ σταματᾶ τις ἐρωτῶν καὶ μανθάνων, διότι ρεῦμα πολλῶν ἀνθρώπων σχηματισθὲν ἐρέρετο ἐλονὲν πυκνούμειον κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ ἀποθανόντος, διπού εἶχε τοιχοκολληθῆ⁶ τὸ ἀγγέλλον τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς τηλεγράφημα.

Ως διστραπή ἡ ἀπαισία εἰδῆσις διαδραμοῦ-
σα τὴν πόλιν ἔφιασεν εἰς τὰ ἀπώτατα αὐτῆς
καὶ δὲν παρῆλθον πολλαὶ ὥραι διὰ γὰρ διαδο-
θῆ καὶ εἰς ἄπασαν τὴν νῆσον. Ἡ πρώτη προσ-
φῶνησις τῶν συναντωμένων, ήτο, « ὁ Σπυ-
ριῶν Βαλαωρίτης ἀπέθανε, » — « Ήσει καὶ αὐ-
τὸς ἀντερώνει ὁ ἄλλος καὶ ἀντιπαρήρχετο
ἀφίνων βάζον στεναγμόν. Πολλοὶ ὡρθῆσαν
δικαιούοντες ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ μεγάλου εὐ-
εργετοῦ τίς οὖθε ποτάμις καὶ πῶς παρ' αὐτοῖς
εὑεργετηθέντες,

Ίδιαιτέρων ἐντύπωσιν οὐανατός του ἐνεποίησεν εἰς τοὺς χωρικοὺς, παρ' οἷς τὸ δόγμα τοῦ Βαλαωρίτου ἦν συνώνυμον τοῦ δόγματος

τοῦ πατρὸς, τοῦ προσάτου, τοῦ εὐεργέτου. Πόλι
λοι τούτων κατηλθον εἰς τὴν πόλιν, ὅπως πλη-
ροφορηθῶσι περὶ τῶν τοῦ θανάτου του, τῆς
κηδείας του καὶ τῆς ταφῆς του. Ἡ μεγάλη
λύπη ἡ καταλαβοῦσα πάντας διεσκεδάσθη
πως, ὅταν κατέζη γνωσὸν, διτὶ ἐκπληρουμέ-
νης τῆς τελευταίας ἐπιθυμίας τοῦ θνήσκον-
τος, ὁ νεκρός του ἔμελλε νὰ μεταφερθῇ ἐνταῦ-
θα νὰ κηδευθῇ καὶ νὰ ταφῇ πρώτος ἐν τῷ
νέῳ νεκροταφείῳ. Τούλαχιστον σύτω θὰ ἀπή-
λαυον νὰ τὸν ἴδωσι νεκρὸν καὶ νὰ ἀσπασθῶσε
τὸ ψυχρόν του μέτωπον, ὅπερ ἡκτινοβόλει
ἄλλοτε ὑπὸ δόξῃ.

Ἐν τῷ ἀμα τὰ πλεῖστα τῶν κατασημάτων
ἥμεικλείσθησαν καὶ ἔθεσαν σημεῖα πένθους
ἐπὶ τῶν θυρῶν καὶ τῶν παραθύρων· ἐνῷ συγ-
χρόνως ἐτοιχοπολλουντο εἰς τὰς δημοσίας δι-
δοὺς προγράμματα, τηλεγραφήματα κλπ. σχε-
τικὰ τῶν τῆς κηδείας. Ὁ «Πήγασος» ἐδη-
μοσιεύστατο εἰς ἑκατοντάδας ἀντιτύπων ὡ-
ραῖον ἀγγελτήριον ἐκφράζον τὸ πένθος τοῦ
κοινοῦ ἐπὶ τῷ ἐπελθόντι δυστυχήματι—”Ἐν-
τιμα μὲλη τῆς κοινωνίας, ἐπιτύμνοντες ἔμπο-
ροι, βιομήχανοι, ιδιοκτῆται καὶ ἄλλοι ἐπαγ-
γελματίαι, συνήγοροι καὶ συνεργεπτούσαι τοῦ
καταλλήλου ποιεῖσθι τούτους τούτους ἐνῷ
καταλλήλου ποιεῖσθι τούτους τούτους ἐνῷ
ιδρύοντο ἐκ τοῦ προγείρου σύλλογοι καὶ ἔται-
ριαι, τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἐψήφιζαν φη-

φίσματα, χιλιάδες δὲ συλλυπητηρίων τηλεγραφήμάτων διεβιβάζοντο τῇ πενθεύσῃ σίκογενείᾳ τοῦ ἀποβιώσαντος.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς Τρίτης ἦτοι τὴν 4
Αὐγούσου ἀφίκετο διὰ τῆς «Ὑδρας» ἡ οἰκο-
γένεια πᾶσα εξ Ἀθηνῶν, ἐκ Κεριώρχης δὲ αἱ
ἀδελφαὶ καὶ ἄλλοι συγγενεῖς τοῦ αποβιώσαν-
τος. Πλεῖστοι συγγενεῖς καὶ φίλοι μετέβησαν
ἀπό τοῦ Ἀλεξάνδρου, διὰ τῆς ἀτμακάτου καὶ
ὑπεδέχθησαν τοὺς ἀφικνουμένους. Ἀπὸ τοῦ
Ἀλεξάνδρου δὲ ἐπέστρεψαν πάντες διὰ τῶν ἀ-
μαξῶν εἰς τὴν οἰκίαν των. Πολλοὶ προτῆλ-
θον τότε καὶ ἐξεδήλωσαν τῇ τεθλιμμένῃ οἰ-
κογενείᾳ τὴν λύπην ὡφῆς ἡς κατείχοντο πάν-
τες.

Περὶ τὴν ἀνατολὴν τῆς ἡμέρας κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ φρουρίου τὸ πολεμικόν ἀτιούπλοιον «Ἀφρόδεσσα», ὅπερ εἶχε μεταβῆσαι εἰς Ιθάκην καὶ παρέλαβε τὸ λειψανόν μεταφερθὲν ἔκει δί' ἄλλου ἀτμοπλοίου.

Ολίγην ώραν μετά τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡ-
λίου ή «Ἀφρόεσσα» ύψωσασα μεσίσιον τὴν
σημαίαν καὶ ἀπολύσασα τὴν λέμβον τοῦ κυ-
βερνεῖου κατεβίβασε τὸ λείψανον χαιρετίσασα
αὐτὸ δί' ἐπτὰ κανονοβολισμῶν.

Από τοῦ φρουρίου διὰ ἡς πολεμικῆς λέμ
βου τὸ λείψανον μετεφέρθη εἰς τὴν προχυ-
μαίαν, ὅπου οἱ συγγενεῖς καὶ ἄπειρον πλῆ-
θος ἐπερίμενον. Σιγὴ τότε ἐπεχύθη εἰς τὸ
πλήθος, ὅπερ συνωστίζετο, συνεσφίγγετο ὅ-
πως ἵδη τό φέρετρον, ἐντὸς τοῦ ὅποιου πε-
ριεκλείετο ἀψυχὸν πλέον καὶ ψυχρὸν τὸ σῶ-
μα τοῦ εὐεργέτου του, Ἀπόσπασμα ναυτῶν
μετέφερε τὸ φέρετρον κεκαλυμμένον ὑπὸ τῆς
Ἐλληνικῆς σημαίας ἐφ' ἀμάξῃς, εἰς ἣν ἀ-
νηλθεν εἰς ἴερεὺς μετὰ τοῦ Σταυροῦ κατεῖς
ὑπαξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἀκολου-
θούντων πάντων τῶν συγγενῶν ἡ νεκρο-
πομπὴ διατρέξασα δλην τὴν παράλιον λεω-
φόρον καὶ διὰ τῆς εἰς τὴν ἀγορὰν ἀγούσης
ἐσταμάτησε πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Παντοκράτο-
ρος, ὅπου οἱ ναῦται τοποθετήσαντες τὸ φέ-
ρετρον ἐπὶ τοῦ κατασκευασθέντος κενοτα-
φίου ἀποκαλύφαντες αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἔθνικῆς
σημαίας ἔχαιρέτησαν καὶ ἀπῆλθον.

Τὸ φέρετρον εἶτα ἐκαλύφθη ὑπὲ μεγαλο-
πρεποῦς βελουδίνου καλύμματος καὶ ἐπε-
τέθησαν ἐπ' αὐτοῦ οἱ ἔξης 25 στέφανοι καὶ
3 ἔξαγνθίσιν σταυροῖ.

Օ ՀՕՆ ԱՐԵԱՆ ՀՕՆ ՏՅԹՎԵՇՏԵՏԵ.

Ο τῶν ἀδελφῶν τού·

Ο ΤΩΝ ΕΓΓΥΩΝ ΤΟΥ.

δ τῆς οἰκογενείας Ἀριτ. Βαλεωβίτη.

ὅ τοῦ ἐπι. συλλόγου Λευκάδος.
ὅ τῆς οἰκ. Μαύρου.
ὅ τῆς οἰκογενείας Παχύ.
ὅ τοῦ Μπίνη.
ὅ τῆς οἰκογενείας Πάλλη.
ὅ τῆς οἰκογενείας Στεφάνου.
ὅ τῶν ἐν Ἀθήναις Λευκαδίων.
ὅ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπέζης
ὅ τοῦ Γερασέμου Δρακοπούλου.
ὅ τοῦ Δήμου Κερκυράς.
ὅ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Συλλόγου.
ὅ τῶν μαθητριῶν τοῦ Δημοτ. Σχολείου
ὅ τοῦ Γυμνασίου καὶ Σχολαρχείου.
ὅ τῆς οἰκογενείας Ἀνδρέου Πήλλικα.
ὅ τοῦ Γάγου Κούρτη.
ὅ τοῦ Δήμου Ταφίων.
ὅ τοῦ Δήμου Σφακιώτων.
ὅ τοῦ Δήμου Εξανθείας.
ὅ τοῦ Δήμου Ελλομένου.
ὅ τοῦ Δήμου Απολλωνίων.
ὅ τῶν Κουνιάκη Κατζαρέλη καὶ λοιπῶν.
ὅ τοῦ Δήμου Λευκαδίων.
ὅ τοῦ Δήμου Εύγηρου. καὶ
ὅ τοῦ Μιχαὴλ Κρητικοῦ.

Ἐκ τῶν στεφάνων διεκρίνοντο ὁ τῶν ἐν
Αθήναις παρεπιδημούντων Λευκαδίων, ὁ
οὗσιν τοῦ τεθνεῖτος, ὁ τοῦ ἐμπορικοῦ
γυλλόγου Λευκάδος, ὁ τοῦ δήμου Καρυᾶς,
τοῦ κ. Δρακοπούλου ἐκ φυσικῶν ἀνθέων,
σταυρὸς τοῦ κ. Μπίνη, ὁ τῶν ἐγγόνων του
ελπί.

Τό δψηλόν ἐκεῖνο μετὰ καλαισθησίας πα-
ναπκευασθὲν κενοτάφιον μελανῶς περικεκα-
λυμμένον μὲ τὸ φέρετρον ἀνωθεν, τὰς καὶ
ένας μεγάλας λαμπάδας καὶ μὲ τὴν πυ-
αμίδα τῶν λαμπρῶν στεφάνων, ὃν αἱ πλα-
τεῖαι καὶ μακρὰ ταινίαι μὲ τὰς ἐπιχρύσους
πιγμαφὰς ἔπιπτον μέχρι τοῦ ἐδάφους, πα-
ίστα μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπιβάλλον θέαμα
εἰδούσην μέγα πένθος πρεπόντως ἐκδηλοῦν.

Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τῆς Τετάρτης καὶ
τῆς Πέμπτης ἀθρόοι ἔσπευδον ἄνδρες γυναῖ-
κες καὶ παιδία πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡ-
λικίας καὶ ἡσπάζοντο τὸ περικλεῖον τὸ πτῶ-
μα φέρετρον καὶ περιειργάζοντο τοὺς στε-
ράνους καὶ τὴν ὅλην διασκευὴν τοῦ κενα-
ταφίου.

Τὴν προτεραίαν τῆς κηδείας πάντα τὰ
αταστήματα προέβαλλον μελανὰ υφάσμα·
α καὶ μελαίνας σημαίας, ἣτινα ἔκόσμουν
ἐπανθη σταυρούς, ἐπιγραφὰς καὶ μὲ τὰ
ρχικὰ τοῦ ὀνόματος γράμματα Ἰππ. Σ. Β.
Ἐπατσθητὴ εἶχε καταστῆ ἡ Ἑλλειψὶς φω-
ογερχεῖῶν καὶ εἰκόνων τοῦ ἀποθεαγόντος.

Διέρτις ούδε μοῦ ὕφθασαν τοιεῦτα.

Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν ἀξία μνεῖας εἶναι ἡ
κάτωθεν τῆς οἰκίας Ψωμᾶ καὶ ἀνωθεν τῶν
καταστημάτων τῶν κα. Δεβάρη καὶ Μαυρο-
κεφάλου ἔχουσα οὕτω:

«Προστασίας τιμῆς καὶ δόξης χηρεύσασα
Λευκὰς πενθεῖ».

Τίτλος της έργας: Ηδη τὴν 41[2] μ. μ. τῆς Πέμπτης κατελθόντες οἱ συγγενεῖς μετέβησαν εἰς τὸν ἱερὸν γαέν τοῦ Παντοκράτορος, δικού ἐψάλλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, μεθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἔκφορά τοῦ νεκροῦ μεγαλοπρεπεστάτη καὶ ἐπιβάλλουσα, ἀξία τοῦ κηδευομένου. Προηγεῖτο ὁ ἄγιος Σταυρὸς καὶ τὰ ἔξαπτέρουγα, λαμπάδες κλπ. εἴτα ἑβάδιζον κατὰ σειρὰν γέοι φέροντες πενθίμους ταινίας καὶ χρατοῦντες τοὺς κατατεθέντας στεφάνους. Ἀκολούθως ἤρχετο ἡ φιλαρμονικὴ μουσικὴ καὶ αἱ σάλπιγγες, ἤκολούθουν τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἵερεῖς ἐκ τῆς πόλεως καὶ δολῆς τῆς νήσου. Τελευταῖος ἑβάδιζεν εἰς τὸ μέσον ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Εὐγένειος Περδικάρης, ἐμπροσθεν τῆς νεκρορόου ἀμάξης ἥγουντο εἰς ἀξιωματικὸς καὶ ὑπαξιωματικὸς τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ χρατοῦντες ἐπὶ μεταξίνων προσκεφαλαίων τὰ παράσημα δι' ὧν ἐκοσμεῖτο ὁ θαυμών.

Τούτους ἡκολούθει ἡ νεκροφόρος ἀμάξα ἡς
οἱ ἵπποι ἥσαν μελανὸν περιβεβλημένοι· ἐπ'
αὐτῆς δὲ ἔκειτο τὸ φέρετρον. Τὰς ταινίας
ἐκράτουν ὁ εἰσαγγελεὺς, ὁ πρόεδρος τῶν
Πρωτοδικῶν, ὁ ἐπαρχεύων, ὁ δήμαρχος Λευ
καδίων, ὁ φρούραρχος καὶ ὁ κιβερνήτης
τοῦ ἐν τῷ λιμένι δρμοῦντος πολεμικοῦ πλοί
ου. Τὰς στρατιωτικὰς τιμὰς ἀπένειμε διλο-
χία πεζικοῦ ὑπὸ τὸν διπολοχαγὸν κ. Γκίλλην
καὶ ἀπόσπασμα ναυτῶν. Τὸν νεκρὸν ἡκο-
λόύθουν μελανειμονοῦντες ὁ υἱὸς τοῦ τε-
θνεώτος, οἱ λοιποὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι καὶ
δρισθεῖς ἐφέρετο ἡδύνατο τις νὰ εἴπῃ δηλη
ἡ Λευκάς.

Οι μελαγχολικοί ήχοι, συστάνειδεν ἡ μου
στική ἀνακρούσουσα πένθιμα ἐμβατήρια, ἡ
ψυλμωδία τῶν ἱερῶν ψαλμῶν καὶ ἡ θέα ὅ-
λης τῆς ἐπιβλητικῆς κηδείας κατεσυνεκίνει
τὰς καρδίας τῶν αἰσθανομένων καὶ πρού-
χάλει τὰ δάκρυα ἀπὸ τῶν εὐαίσθητῶν. Πάν-

**ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΑΚΟΥΠΟΥ**

χινητικὸν τοῦτο θέαμα. Ἀπαντες δ' οἱ ἔ-
ξωσται καὶ τὰ παράθυρα τὰ βλέποντα εἰς
τὰς δύοντας διέ-ῶν ἔμελλε νὰ διαβῇ ἡ κηδεία
ῆσαν πλήρη θεατῶν ἀμφοτέρων τῶν τούλων.
Ἡ σεμνὴ καὶ ἐπιβάλλουσα νεκροπομπὴ διῆλ
θε μὲ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν τὴν δύον τὴν ἀ-
γουσταν εἰς τὴν πλατείαν τῶν Δικαστηρίων,
ἐκεῖθεν διεῖθη πρὸ τοῦ ἀγορείου καὶ διὰ τῆς
δύον ἀγίας Παρασκευῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
πλατείαν τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος, διέδραμεν
διόλοκληρον τὴν κεντρικὴν λεωφόρον καὶ διὰ
τῆς τοῦ ἀγίου Θωμᾶ ἐξοχικῆς δύον ἔφθασεν
εἰς τὸ νεκροταφεῖον· διεβαίνε πρὸ τοῦ
ναοῦ τοῦ Παντοκράτορος ἡγώθησαν μετὰ
τῶν ἀκολουθούντων βαρυπενθεῖς ἡ κόρη, αἱ
ἀδελφαὶ καὶ ἡ νύμφη τοῦ ἀποθανόντος καὶ
πολλαὶ συγγενεῖς καὶ φίλαι κυρίαι. Ὁτε ἡ
νεκροπομπὴ ὕδεισε τὴν δύον τοῦ ἀγίου Θωμᾶ
τὸ ἀκολουθοῦν πλήθος τόσον ἦτο πολὺ ὥστε
ῆγειρε νέφη κονιορτοῦ ἀποκρύπτοντα τὴν
νεκρώσιμον συνοδείαν.

Εἰς τέ νεκροταφεῖον, διπερ ἐπληγώθη πύκνου πλήθους ἐτέθη ὁ νεκρὸς πρὸ τοῦ τάφου καὶ ἐκεὶ ἔξεφώνησαν ἐπιταφίους λόγους κατασυγχινήσαντες τοὺς παρεστῶτας εἰ κ. κ. Στεφανίτσης, Ζαβερδινός, Καΐθαδίας, Καρίνταβας, Τούμπας καὶ Κτενᾶς καταθεσαντες καὶ τοὺς στεφάνους, οὓς εἶχον ἀναδεχθεὶς ἔξυμνησαν τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος καὶ ἔξέφρασαν τὸ μέγα χενόν, διπερ ἀφίνει εἰς τοὺς ἐπιζῶντας ὁ μέλλων νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ νεκροῦ τάφος. Τὸν νεκρὸν κατησπάσθησαν εἴτα καὶ κατέβρεξαν θερμοῖς δακρύοις τὰ τέκνα, αἱ ἀδελφαὶ, οἱ συγγενεῖς καὶ πᾶς ὁ λαός. Απόσπασμα πεζικοῦ ἀπενειμε διὰ τῶν νενομισμένων πυροβολισμῶν τὰς τελευταίας στρατιωτικὰς τιμὰς καὶ ἐπειτα ἐτάφη ὁ νεκρὸς ἐντὸς τοῦ παρασκευασθέντος ὑπογείου κτισμοῦ τάφου καὶ ἐτάφη ὁ Σπυρίδων Βαλαωρίτης ἐντὸς τοῦ νέου νεκροταφείου, διπερ αὐτὸς ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἰδρύσῃ, χειραφετῆτας οὕτως ἀπὸ βαρύρων ἔθιμων τὴν πατρίδα του, ἥτις καὶ ἐπ αὐτῷ τῷ εὐεργετήματι θὰ τῷ εὐγνωμονῇ αἰωνίως καὶ θὰ ἀναπέμπῃ εἰς τὸν Ὅψιστον τὰς εὐχάς της ὑπὲρ ἀναπάντεως τῆς ψυχῆς του.

Εύχόμεθα, σπως ή καλιψασα τὸν νεκρὸν
του γῆ η ἐλαφρὰ ἀλλὰ συνάμα ἔκφράζο-
μεν καὶ τὴν εὐχὴν, σπως μεταφέρομένων καὶ
τῶν δεστῶν τοῦ ἀειμνήστου Ἀριστοτέλους,
οἱ συμπολεῖται τῶν ἀνεγείρωσιν ἐκεῖ δύο πε-
ρίλαμπρα μαρμάρινα μνημεῖα ἄτιτα γὰ δει-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛ. ΙΣ. Υ. Φ. 5. 0014

(4)

κνύωσιν εἰς τὸν ξένον διαβάτην, δτι ἐκεῖ ἔτά-
φησαν ἡ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖον !!!

Ἐν Λευκάδῃ τῇ 9 Αὐγούστου 1887.

ΦΟΡΟΣ ΣΕΒΑΣΜΟΥ
πρὸς τὸν θανόντα
ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΝ

περὶ τοῦ κ. Γεωργίου Φίλιππα πρωτοβαθμίου
δημοδιδασκάλου ἐνταῦθα.

Καὶ τίς πότε δύναται νὰ παραστήσῃ τὸ
μεγαλεῖον καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀφ' ἡμῶν ἀ-
ποδημήσαντος ἐξόχου ἀνδρὸς Βαλαωρίτη
Σπυρίδωνος; Δὲν δύναται πᾶς τις εὐχερῶς
νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν περιγραφὴν τοῦ βίου
τοιούτων μεγάλων ἀνδρῶν τῶν περιβαλλο-
μένων ὑπὸ ποικίλων ἀρετῶν καὶ θαυμασθέν-
των παρὰ πάντων τῶν μεγάλων ἔθνων τῆς
ὑφηλίου, ἀτινα εἰς δεῖγμα τοῦ θαυμασμοῦ
καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἐξοχότητα τοῦ
ἀειμνήστου ἡμῶν συμπολίτου περιεκόσμη-
σαν αὐτὸν διὰ τῶν ἀνωτέρων παρασήμων,
τὸ δὲ ἡμέτερον ἔθνος ωσαύτως ἐν κρισίμοις
στιγμαῖς ὑπηρετηθὲν ἀνακηρύττει τὴν εὐ-
γνωμοσύνην του καὶ θρηνεῖ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ
αὐτοῦ. Η Λευκὰς βαριαλγεῖ ἀναμιμησο-
μένη τοῦ ἀκεραίου καὶ ἱπποτικοῦ χαρακτῆ-
ρος τοῦ ἐξόχου ἡμῶν συμπολίτου τοῦ δυσα-
ναπληρώτου τούτου μέλους τῆς Λευκαδίου
κοινωνίας. Καὶ αὗτη εἴγατε ἀλήθεια ἀνομο-
λογουμένη καὶ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἔχθρῶν
του ἡτὶ ἀδύνατος παρίσταται ἡ ἀντικατάσ-
ασις τοῦ μεγάλου καὶ σεβαστοῦ τούτου ἀν-
δρός. Εἶναι λοιπὸν ἀδύνατον εἰς ἀσθενῆ κά-
λαμον ἡ περιγραφὴ τοιούτων ἐξοχοτήτων,
ἄλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ παρασιωπήσω τὸν σε-
βασμὸν, τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸ καταλα-
βόν με πένθος ἐμέ τε καὶ ἄπαντα τὸν δῆμον
Ἐξανθείας εἰς διὰ ἀγήκω, ἐκφράζω διὰ τῶν
δλίγων τούτων λέξεων τὰ ἀκροιφνή ταῦτα
αἰσθηματά μου πρὸς τὴν ἐρίτικον οἰκογέ-
νεταν τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς καυχώμενος δτι
εἶμαι μέλος σήμου δστει, ἀνεγνώριζεν ἐν ἀ-
πάσαις τοῖς βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς τὸν ἐ-
ξοχότητα τούτου καὶ ἐτίμα διὰ πλεονόψη-
φίας παρότρυνων συνάρμα τὸν ἀγαπητὸν ut-
όν του, τὴν δνιας σεβαστὴν σύζυγόν του
καὶ πᾶσαν τὴν οἰκογένειάν του γὰ παρηγο-

ρῶνται ἐπὶ τῇ συμβάσῃ αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν
θλίψει ἀναλογιζόμενοι δτι ὁ Θάνατος εἶναι
ἀδιόρθωτος καὶ κοινὸν ἀνεξαιρέτως ποτῆ-
ριον.

Ἐν Λευκάδῃ τῇ 6 Αὐγούστου 1887.

Εἰδήσεις

— Σεμνεπρεπίστατον καὶ ἐπιβάλλον ἐτελέσθη
τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐν τῷ ιερῷ ναῷ τοῦ Παν-
τοκράτορος τὸ μνημόσυνον τοῦ δειμνήστου ΒΑΛΑ-
ΩΡΙΤΟΥ. Προτίτατο δ ἀρχιμαρτύριτος κ. Περδικά-
ρης. Παρευρέθησαν πάντες οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι
τῆς οἰκογένειας καὶ πάντες οἱ τιμῶντες τὸν μέ-
γαν ἀνδραν οὖς ἡ μνήμη εἴη αἰωνία.

— Εξαιτούμενα συγγνώμην παρὰ τῶν ἡμετέρων
ἀναγνωστῶν, διότι χάριν τῆς ἐσπευσμένης ἐκτυπώ-
σεως τοῦ φυλλαδίου, δπερ ἐκδίδομεν προσεγγῆς πε-
ρίεργον τὴν βιογραφίαν, τὴν κηδείαν, τὰ ψεφίσμα-
τα καὶ τοὺς ἀπαγγελθέντας ἐπιταφίους λόγους ἐπὶ
τῷ θανάτῳ τοῦ δειμνήστου ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΑΛΑ-
ΩΡΙΤΗ, ἐδραδύναμεν γὰ ἐκδώσωμεν τὸ σημερινὸν
φύλλον τοῦ . Πηγάπου καίτοι τὸ πλειστον μέρος
τῆς ὅλης εἴχομεν ἔτοιμον.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἀφίκετο ἐξ Ἀθη-
νῶν ἡ πενθοῦσα σύζυγος Ῥόζα Βαλαωρίτου.

— Άνεγώρησεν εἰς Κέρκυραν, δλίγας ἡμέρας
διατρίψας ἐνταῦθα, δ Δήμαρχος Κεφαλληνίας κ. Γε-
ράσιμος Δρακεπούλος.

— Εξ Ἀθηνῶν μεταβαίνων εἰς Πρέβεζαν διέτη
ἐντεῦθεν, πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν πολυπληθῶν του
φίλων δ χαριτόθρυτος νέος κ. Ἀλέξανδρος Σωύνδι-
ας.

— Κατ' αὐτὰς ἀφίχθη ἐνταῦθα δ ἐνάστος καὶ
ἀγκύδες συμπολίτης μας κ. Διονύσιος Τριπύλας, δ-
στις ἀναχωρεῖ δι' Ἀργοστόλιον πανοικεῖ, ἐνθα ἐπα-
ξίως μετετέθη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐνοικιάζεται οἰκία μονόροφος ἐν
τῇ συνοικίᾳ ἀγίου Ιωάννου τοῦ Θεο-
λόγου δημόροφορδας διδεύσ συμβο-
λαιογραφος Δημ. Π. Κατωπόδης.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

